

LIKKUTEI TORAH • ROSH HASHANAH • MAAMAR 3

להבין המשנה [רפ"ד דר"ה] י"ט של ר"ה שחל...

“Para compreender a Mishná: Quando o
Yom Tov de Rosh HaShaná caiu em Shabat”

DEDICADO EM HONRA DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

O pai do Rebe, Reb Levi Itzchak

LikuteiTorah.com

A PARASHÁ CHASSÍDICA

likuteitorah.com/pt/likutei-torah/rosh-hashanah/3/

1 להבין המשנה [רפ"ד דר"ה] [דראש השנה] י"ט של ר"ה [ראש השנה] שחל להיות בשבת במקדש היו תוקעין

אבל לא במדינה ומפרש בגמרא משום גזרה דרבה שמא יוליכנו ד"א [ד' אמות] בר"ה [בראש השנה]

Para compreender a Mishná [no início do quarto capítulo de Rosh HaShanah]: “Quando o Yom Tov de Rosh HaShanah caía no Shabat, no Templo tocavam [o shofar], mas não nas províncias.” E a Guemará explica [que isso se devia] ao decreto de Rabá: “para que alguém não o carregasse quatro côvados no domínio público”.

וי"ט ראשון של חג היו נוטלין את הלולב אפילו במדינה בזמן בהמ"ק [בית המקדש] משום ד"ט הראשון הוא דאורייתא כו' וכבר הקשו התוס' [התוספות] רפ"ד דר"ה [דראש השנה] ורפ"ד דסוכה דמ"ש שופר מלולב ע"ש.

E [quando] o primeiro Yom Tov da Festa [caía no Shabat], tomavam o lulav mesmo nas províncias, na época do Templo Sagrado, porque o primeiro Yom Tov é [uma mitzvá] da Torá, etc. Tosafot já levantou a questão, no início do quarto capítulo de Rosh HaShanah e no início do quarto capítulo de Sukkah: em que o shofar difere do lulav? Veja ali.

עוד יש לעורר ולשום לב מה ראו חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] לעקור מ"ע [מצות עשה] דשופר ולולב אפילו ביום ראשון בגבולין עכ"פ [על כל פנים] אפילו בזמן שאין בהמ"ק [בית המקדש] משום גזרה דרבה בעלמא והלא החשש הוא להדייטים וקלי

Além disso, cabe suscitar a questão e refletir: o que nossos Sábios, de abençoada memória, viram [como motivo] para abolir o mandamento positivo do shofar e do lulav, mesmo no primeiro dia, ao menos nas regiões periféricas, [e] mesmo numa época em que não há Templo Sagrado, apenas por causa do decreto de Rabá? Ora, a preocupação é [somente] com os incultos e os levianos

הדעת ואיך מנעו המצוה לגמרי מכמה צדיקים גדולים וטובים ובפרט מצות שופר ולולב שהרבה כוונות תלויות בהם ליודעי דעת שנוגעים עד רום המעלות. אך להבין כל זה צריך להקדים תחלה שרש ענין השופר.

de espírito; como poderiam, então, impedir completamente a mitzvá de muitos tsadikim grandes e virtuosos, sobretudo as mitzvot do shofar e do lulav, das quais dependem muitas intenções (kavanot) para os conhecedores, [intenções] que alcançam as alturas mais elevadas? Porém, para compreender tudo isso, é preciso primeiro introduzir a raiz do assunto do shofar.

2 והוא ע"פ שיבואר ג"כ ענין בחי' מלכיות בר"ה [בראש השנה] שהוא ענין בחי' בנין הנוק' [הנוקבא] כידוע.

Isto será [compreendido] à luz do que também será explicado: o tema do nível de Malchuyot (os versículos da Realeza) em Rosh Hashaná, que é o tema do nível da construção de Nukvá (o feminino), como é sabido.

דהנה נודע ההפרש שבין יחודא עילאה ליחודא תתאה בהיות שיש ב' מיני השתלשלות הא' הנק' בלשון הפרדס בחי' עילה ועלול שכל עלול מוקף מעילתו

Pois é sabido que há uma diferença entre a unidade superior (yichudá ilaá) e a unidade inferior (yichudá tataá): há dois tipos de cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut). O primeiro é o que, na linguagem do Pardes, é chamado de nível de causa e efeito, no qual cada efeito é circundado por sua causa;

והוא ענין העיגולים שבע"ח [שבעץ חיים] שהעיגול העליון מקיף לכל צד להעיגול שבתוכו דהיינו שהעיגול שבתוכו הוא נכלל ובטל אליו

e este é o tema dos círculos (iggulim) em Etz Chaim, onde o círculo superior circunda por todos os lados o círculo que está dentro dele; isto é, o círculo interno está incluído nele e anulado diante dele.

והענין הוא עד"מ הרב שתופס ומשיג את כל השגת התלמיד המקבל ממנו מכל צד ופנה שמפני קוטן שכל והשגת התלמיד בעיני הרב נתפס ומוקף בשכל הרב המשפיע ונכלל בו כי בכלל מאתים מנה

O tema é, por meio de uma analogia, [como] o mestre que apreende e compreende toda a compreensão do aluno que recebe dele, sob todos os ângulos e aspectos: como a inteligência e a compreensão do aluno são pequenas aos olhos do mestre, elas são apreendidas e circundadas pela inteligência do mestre que as transmite, e estão incluídas nela, pois “cem estão incluídos em duzentos”.

ונמצא שהשגת התלמיד אינה בבחי' יש ודבר נפרד לעצמה רק שהיא כלולה ובטלה בהשגת הרב והבי' שהעלול יוצא לידי גילוי בפ"ע [בפני עצמו] שזהו אינו

Conclui-se, portanto, que a compreensão do aluno não está no nível de um yesh (algo existente), de uma coisa separada em si; pelo contrário, está incluída e anulada na compreensão do mestre. E o segundo [tipo] é aquele em que o efeito vem à luz por si mesmo, o que não é

כמו התכללות העלול בתוך העלה כמו אותיות השכל הכלולים בשכל עדי"מ אלא נהפוך הוא שהעילה מתלבשת בהעלם בתוך העלול

como a inclusão do efeito dentro da causa, como, por exemplo, as letras da inteligência incluídas na própria inteligência; ao contrário, a causa se reveste, de modo oculto, dentro do efeito,

כמו כח המשכיל בשכל או שכל במדות וכה"ג [וכהאי גוונא] שהשכל או המדות הן הם היש ומורגשים וכח המשכיל או השכל שופע בהן בהעלם בבחי' אין כו'

como o poder intelectual na inteligência, ou a inteligência nos atributos emocionais (midot), e casos semelhantes, nos quais a inteligência ou os atributos emocionais são eles próprios o yesh e são sentidos, enquanto o poder intelectual ou a inteligência flui dentro deles de modo oculto, no nível de ayin (nada), etc.

(וזהו כענין המבואר במ"א בההפרש שבין נוני ימא שהם מובלעים תמיד במקורם ואינו דבר נפרד ממנו שבהפרדם מהים הם מתים).

(E isto é semelhante ao tema explicado em outro lugar a respeito da diferença entre os peixes do mar, que estão sempre absorvidos em sua fonte e não são algo separado dela, de modo que, quando são separados do mar, morrem,

ובין בריות שבארץ שהם בחי' יש ודבר נפרד מהארץ עיין מזה בביאורי הזהר פ' בשלח בד"ה עוד י"ל [יש לומר] מאמר הנ"ל באופן אחר. וע' באגה"ק [באגרת הקודש] סי' י"ד בפ"י ארץ אשר כו' מראשית השנה.

e as criaturas em terra, que estão no nível de yesh e de algo separado da terra. Veja sobre isso em Biurei HaZohar, Parshas Beshalach, no discurso que começa: "Pode-se ainda explicar o ensinamento mencionado acima de outra maneira." E veja Iggeres HaKodesh, seção 14, sobre a explicação de "Uma terra que, etc., [...] desde o início do ano."

וא"ש [ואתי שפיר] לפי הנ"ל שעיקר בנין הנוק' [הנוקבא] שבר"ה [שבראש השנה] הוא בבחינת היותה ארץ שהוא יחוי"ת [יחודא תתאה] להיות מאין ליש. משא"כ בחינת ים זהו בחינת יחודא עילאה וזהו ענין כי לאלקים מגיני ארץ מאד נעלה.

E, de acordo com o que foi dito acima, fica bem [compreendido] que a essência da edificação de Nukvá em Rosh HaShaná está no aspecto de ela ser "terra" (eretz), que é a unidade inferior: ser [trazida à existência] do nada para algo. Ao passo que o aspecto de "mar" é o aspecto da unidade superior. E este é o significado de "Pois os escudos da terra pertencem a Elokim; Ele é grandemente exaltado."

וע"ש סי' כ' היש הנפרד כו' לא מיניה ולא מקצתיה מהערך שמהעלול אל העילה וזהו לה' הארץ ומלואה כו' כי הוא על ימים יסדה כו' דהיינו להיות עכ"פ [על כל פנים] ביטול היש).

E veja ali, seção 20: “o yesh separado, etc.”, [não tem] nem a relação inteira nem sequer uma parte da relação do efeito com a causa. E este é [o significado de] “A terra e tudo o que a preenche pertencem a Havayá, etc., pois Ele a fundou sobre os mares, etc.”: isto é, que haja pelo menos a autoanulação do yesh.)

והנה על בחי' ראשונה א רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] קרסולי החיות כנגד כולן שוקי החיות כנגד כולן קרני החיות כו'

Ora, a respeito do primeiro nível, nossos Sábios, de abençoada memória, disseram: “Os tornozelos dos Chayot equivalem a todos eles; as pernas dos Chayot equivalem a todos eles; os chifres dos Chayot, etc.”

שכל הגבוה גבוה מחבירו מקיף את חבירו עד שהתחתון בטל אליו ונחשב כלא ממש לגבי העליון

Pois tudo o que é mais elevado do que seu semelhante o circunda, até que o inferior se anula diante dele e é considerado como verdadeiramente nada em relação ao superior.

ולכן אמרו שקרסולי ושוקי החיות שהן בחי' נה"י [נצח הוד יסוד] שהוא הבחינה היותר אחרונה שבחיות כוללות כל המדרגות שלמטה מהם וקרני החיות הן בבחי' כתר שבראש הוא כולל יותר כו'

Por isso disseram que os tornozelos e as pernas dos Chayot, que correspondem ao nível de Nétzach, Hod e Yessod, o último nível dos Chayot, incluem todos os níveis abaixo deles; e os chifres dos Chayot, que correspondem ao nível da coroa (Kéter) sobre a cabeça, incluem ainda mais, etc.

וזהו היא בחי' יחו"ע [יחודא עילאה] בע"ס [בעשר ספירות] דאצילות דאיהו וחיוהי חד דהיינו יחוד וביטול התחתון בעליון שהגם שיש ע"ס [עשר ספירות] חכמה חסד כו'

E este é o nível da unidade superior nas Dez Sefirot de Atsilut, onde “Ele e Suas forças vitais são um”: isto é, a união e a anulação do inferior no superior. Pois, embora haja Dez Sefirot — Chochmá, Chessed, etc. —,

וחסד ענף החכמה שנמשך מבחינת החכמה להיות נאצל גם בחינת החסד אין בחינה זו מורגשת להיות יש ודבר בפ"ע [בפני עצמו]

e Chessed é um ramo de Chochmá, extraído do nível de Chochmá para que também o nível de Chessed seja emanado, esse nível não é sentido como um yesh e algo por si só;

רק שמ"מ חסד כלול ומוקף בבחי' החכמה והחכמה מקפת אותו מכל צד ופנה [וכמ"ש בד"ה יביאו לבוש מלכות בענין אברהם אבר מה

mas, ainda assim, Chessed está incluído e envolvido no nível de Chochmá, e Chochmá o envolve por todos os lados e ângulos. [Como é explicado no discurso que começa "Que tragam vestes reais", a respeito de Avraham: ever mah ("um membro de mah"),

שהוא בחי' חסד נק' אבר וכלי להתלבשות בחי' חכמה כח מה והוא בטל לגבי החכמה כביטול העלול בעילתו]

pois ele, sendo o nível de Chessed, é chamado de membro e recipiente para a investidura do nível de Chochmá, koach mah ("o poder de mah"), e está anulado em relação a Chochmá, assim como o efeito está anulado diante de sua causa.]

אבל בחינת יח"ת [יחודא תתאה] דמלי דאצי' בב"ע הוא גילוי אור האלקי להוות הבריאה מאין ליש ודבר בפ"ע [בפני עצמו] ממש שהבריאה היא יש גמור בבחי' מוגבל שאין לו ערוך כלל וכלל לבחי' הבורא שהוא בלתי מוגבל

Mas o nível da unidade inferior, de Malchut de Atsilut em Beriá, Yetsirá e Assiá, é a revelação da luz divina para fazer a criação vir à existência a partir do nada (ayin) como algo (yesh), uma coisa verdadeiramente independente; pois a criação é um yesh completo, num estado limitado, que não tem absolutamente nenhuma comparação com o nível do Criador, que é ilimitado.

ואם היה נמשך בבחי' עו"ע [עילה ועלול] הרי היה בבחי' בלתי גבול ג"כ אך אע"פ [אף על פי] שהוא הבריאה מאין ליש גמור עכ"ז [עם כל זה] היא בבחי' ביטול לאין

E, se tivesse sido emanada segundo a relação de causa e efeito, também seria ilimitada. Contudo, embora a criação seja a partir do nada como um yesh completo, ainda assim ela se encontra num estado de anulação (bitul) diante do ayin,

וכמו וצבא השמים לך משתחווים כו' והוא עיקר בחי' המלי להיות יש ושיהיה היש בטל כו':

como em "e as hostes dos céus se prostram diante de Ti", etc. E esta é a essência do nível de Malchut: que haja um yesh e que o yesh esteja anulado, etc.

3 קיצור ענין הפרש בין יחוי"ע [יחודא עילאה] ליחוי"ת [ליחודא תתאה]. כמו בין עילה ועלול שהעלול מוקף מעילתו. ובטל אצלו. ובין יש מאין. וע' באגה"ק [באגרת הקודש] סי' כ':

Resumo: a questão da diferença entre a unidade superior e a unidade inferior: como [a diferença] entre causa e efeito, em que o efeito é circundado por sua causa e anulado diante dela, e [a diferença] entre algo que surge do nada. E veja Iggeres HaKodesh, seção 20.

4 ב ולהבין זה בתוספת ביאור הנה נודע שבחי' המלי' היא בחי' הרוממות וההתנשאות שבודאי בבחי' ההתנשאות הרי האור מובדל ומרומם בערך והעולמות מקבלים רק מבחינת המלוכה כמ"ש מלכותך מלכות כל עולמים

2. Para compreender isso com uma explicação adicional: é sabido que o nível de Malchut é o nível de elevação e grandeza. Pois, certamente, no nível de elevação, a luz está separada e exaltada em relação aos mundos, e estes recebem somente do nível da Realeza, como está escrito: "Tua Realeza é a realeza sobre todos os mundos."

והיינו דבחינת מלכות דאצילות נעשה ע"י לבריאה כו' וע"כ בחינת החיות של העולמות הוא מבחינת יש מאין משא"כ אם היו מקבלים מבחינת ז"א בחינות המדות דאצילות עצמן

Isto é, o nível de Malchut de Atsilut torna-se Atik Yomin para Beriá, etc. Portanto, a força vital dos mundos está no modo de algo a partir do nada (yesh me'ayin); ao passo que, se recebessem do nível de Zeir Anpin, os próprios atributos emocionais (midot) de Atsilut,

כמו החסד שהוא עצמו יורד כו' היה בא בבחי' קירוב ע"ד עוי"ע [עילה ועלול] והי"ו [והרי זה] כמו יש מיש כו' ולא היה בבחי' יש גמור ודבר בפ"ע [בפני עצמו]

como Chessed, que desce por si mesmo, etc., ela viria de maneira próxima, como causa e efeito, e isso seria como algo a partir de algo, etc., e não um yesh completo, uma coisa que existe por si mesma.

אך לפי שמקבלים ע"י בחינת המלי' שהיא בחי' התנשאות והסתלקות נעשה צמצום החיות הנמשך בהם עד שנתהוו בבחי' יש בגבול ותכלית כו'

Mas, como recebem por meio do nível de Malchut, que é o nível de elevação e afastamento, ocorre uma contração (tsimtsum) da força vital que é atraída para eles, até que passaram a existir como um yesh, com limite e término, etc.

ומ"מ הם בבחי' ביטול לאין שהיא המלי' כי וכולם מקבלים עליהם עול מלכות שמים ומחמת אימת מלכות דאצילות נעשה בחינת ביטול היש

Não obstante, elas se encontram em estado de autoanulação (bitul) diante do ayin, que é Malchut, pois "todas aceitam sobre si o jugo do Reino dos Céus"; e, devido ao temor da Realeza de Atsilut, ocorre a autoanulação do yesh.

כי בחינת המלכות הם מקבלים עליהם ברצון כמ"ש שום תשים עליך מלך מדעתך ומרצונך כו'

Pois elas aceitam sobre si o nível da Realeza de boa vontade, como está escrito: "Certamente estabelecerás um rei sobre ti": por decisão própria e de livre vontade, etc.

[כי ל' [לשון] מלוכה אינו נופל רק על המקבלים ברצון עול מלכותו משא"כ בלתי רצון נק' ממשלה שמושל בע"כ [בעל כרחך]

[Pois o termo "realeza" (meluchá) só se aplica àqueles que aceitam de boa vontade o jugo de sua realeza; ao passo que, sem [a] vontade [deles], isso se chama "domínio" (memshalá), pois ele governa [sobre eles] contra a vontade deles.

ולכן כר"ה [בראש השנה] שאז נברא אדה"ר [אדם הראשון] שהוא בעל בחירה וקיבל עול מלכותו ית' ברצון אז נתגלה מדת מלכותו יתברך משא"כ קודם בריאת אדה"ר [אדם הראשון] שהיו

Portanto, em Rosh Hashaná, quando foi criado Adam, o primeiro homem, que tem livre-arbítrio e aceitou de boa vontade o jugo de Sua Realeza, bendito seja Ele, então se revelou Seu atributo de Realeza, bendito seja Ele; ao passo que, antes da criação de Adam, quando havia

רק בהמות וחיות שאינן בעלי בחירה לא היה עדיין התפשטות מדת מלכותו ית'. וע"כ ג"כ בכל ר"ה [ראש השנה] צ"ל התחדשות מדת מלכותו ית' ומלכותו ברצון קבלו עליהם כו'.

somente os animais domésticos e selvagens, que não possuem livre-arbítrio, ainda não haviam conhecido a expansão do atributo de Sua realeza, bendito seja Ele. E, portanto, também em cada Rosh Hashaná deve haver uma renovação do atributo de Sua realeza, bendito seja Ele.] E "Sua realeza aceitaram voluntariamente sobre si", etc.

5 והנה ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] ביטול הרצון למדת מלכותו ית' לקבל מלכותו ברצון מעורר למעלה בח"י הרצון העליון במדת המלוכה להיות הרצון המאציל עליון ב"ה להתלבש במדת מלכותו ית' והוא הנק' התהוות כתר מלכות כידוע

Ora, por meio do despertar de baixo (isarus dilesata), a autoanulação da [própria] vontade diante do atributo de Realeza de D'us, bendito seja, para aceitar Sua Realeza de bom grado, desperta acima o nível da vontade suprema no atributo de Realeza, de modo que a vontade do Emanador Supremo, bendito seja, se reveste em Seu atributo de Realeza, bendito seja. E isso é chamado de surgimento de Kéter Malchut (a Coroa da Realeza), como é sabido.

(ועמ"ש בד"ה תקעו בחדש. שבכל השנה המשכה זו הוא על ידי הביטול בעסק התורה והמצות שהם רצונו וחכמתו ית' וזהו שמברכים על כל מצוה ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם כו' אך רצון עליון זה הוא המלוכבש בח"ע [בחכמה עילאה].

(E veja o que está escrito no discurso que começa com “Fazei soar o shofar na Lua Nova”: que, ao longo do ano, essa atração para baixo ocorre por meio do bitul no estudo da Torá e na prática das mitsvot, que são Sua vontade e Sua sabedoria, bendito seja. E é por isso que, ao cumprir cada mitsvá, recitamos a bênção: “Bendito és Tu, Havayá, nosso D'us, Rei do universo”, etc. Mas essa vontade suprema é aquela que está revestida na Chochmá superior (Chochmá Ilaá).

ואמנם בר"ה [בראש השנה] ההמשכה מבחי' עליונה יותר שברצון עליון מה שאינו מלוכבש כלל בח"ע [בחכמה עילאה] וההמשכה זו הוא ע"י רצון עליון שבנפש והוא ענין קול השופר כו' ע"ש).

No entanto, em Rosh HaShaná, a atração para baixo provém de um nível ainda mais elevado da vontade suprema, aquele que não está de modo algum revestido na Chochmá superior; e essa atração ocorre por meio da vontade suprema da alma, e isso corresponde ao som do shofar, etc. Veja ali.)

וביאור הדברים הנה עד"מ בנפש האדם אנו רואים שבכל מדותיו אין עיקר התפשטותם תלוי רק ע"פ הרצון והתענוג המלוכבש בבהם

A explicação do assunto é a seguinte: a título de analogia, vemos na alma humana que, em todos os seus atributos emocionais, sua expressão principal depende exclusivamente da vontade e do deleite que neles estão revestidos.

כמו שאף שמטבע הטוב להטיב מכל מקום אם אין רצונו מסכמת בהטבת והשפעת החסד זו מטעמו הכמוס להעלות כך ברצונו לא ישפיע כלל וכמ"כ [וכמו כן] במדת המלוכה לפניו יתברך

Por exemplo: embora seja da natureza do bom fazer o bem, ainda assim, se sua vontade não consentir em fazer esse bem e conceder essa bondade, por sua própria razão oculta para que isso surja em sua vontade, ele não concederá coisa alguma. O mesmo se dá com o atributo de Realeza diante d'Ele, bendito seja,

שהיא בחי' ההתנשאות על זולתו תלוי ברצון המאציל ב"ה וזהו אמרו לפני מלכיות שצריך לעורר רצון עליון להיות בבחי' המלוכה

que é o nível de elevação acima dos outros: depende da vontade do Emanador, bendito seja. E é esse o sentido de "Dizei diante de Mim [versículos de] Realeza": a vontade suprema precisa ser despertada para assumir o nível de Realeza,

דהיינו התלבשות אור א"ס ב"ה בע"ס [בעשר ספירות] דמלי ע"כ או מרים עשרה פסוקים להביא המשכה מן התנ"ך [התורה נביאים כתובים] דאורייתא מחכמה נפקת כו' להיות נעוץ תחלתן בסופן כ"ע [כתר עליון] איהו כתר מלי כו'

isto é, o revestimento da Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja, nas dez Sefirot de Malchut. Por isso, recitamos dez versículos, a fim de trazer uma atração para baixo do Tanach, pois "a Torá emana da Chochmá", etc., para que "seu princípio esteja encravado em seu fim": Kéter Elyon é Kéter Malchut, etc.

והנה כדי להמשיך בחי' ענג ורצון זה צריך בהכרח להמשיך ממקור כל התענוגים רעוא דכל רעוין דעתיקא סתימו דכל סתימין כו'

Ora, para atrair para baixo esse deleite e essa vontade, é imprescindível atrair da fonte de todos os deleites, "a vontade de todas as vontades" de Atika, "o oculto de todos os ocultos", etc.

דהיינו שכך עלה ברצונו העליון במקור כל התענוגים הנעלם שיהיה ענג לפניו בבחי' מלוכה דוקא

Isto é, assim surgiu em Sua vontade supernal, na fonte oculta de todos os deleites, que houvesse deleite diante Dele especificamente [no estado de] soberania;

דהיינו להמשיך רצון וענג להיות רצון המאציל בזה שיהיה חפץ ומתענג בזה אנא אמלוך כו'

isto é, fazer descer vontade e deleite, para que o Emanador queira isso: que deseje e Se deleite nisso — "Eu reinarei" etc.

ועיקר הענג שבמלוכה העליונה עד רום המעלות היינו שיהיה יש ושיהיה היש בטל בקבלת עול מלכותו ברצון כו' ועמ"ש מזה בד"ה צאינה וראינה גבי פי' במלך שלמה מלך שהשלום שלו.

E a essência do deleite na soberania supernal, até as alturas mais elevadas, é que haja um yesh, e que o yesh se anule ao aceitar voluntariamente o jugo de Sua soberania etc. E veja o que está escrito a esse respeito no discurso que começa com “Saí e contemplai”, na explicação de “o Rei Shlomo”: o Rei a quem pertence a paz.

6 והנה בתחלת בריאת העולמות נמשך הענג והרצון העליון מאליו מצד עצמו כי חפץ חסד הוא

Ora, no início da criação dos mundos, o deleite e a vontade supernos foram atraídos por si mesmos, de Seu próprio lado, “pois Ele deseja a bondade”.

אבל אח"כ במעשה התחתונים תליא מילתא בהעלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] לעורר רצון העליון ע"י ביטול רצון שלמטה כו' וזה נעשה בר"ה [בראש השנה] שאומרים "מלכיות להיות בחי' בנין המל' ממקור הראשון

Mas, posteriormente, “a questão depende” das ações dos seres inferiores, da elevação de mayin nukvin (águas femininas) para despertar a vontade superna por meio da anulação da vontade de baixo, etc. E isso é feito em Rosh Hashaná, quando recitamos dez [versículos de] Malchuyot, para que haja a construção de Malchut a partir da fonte primordial,

דהיינו להמשיך כתר מל' שע"י עיקר בניינה [ומטעם הנ"ל שעיקר המדה תלויה בהמשכת הרצון ב"ה ועמ"ש מזה בד"ה בהעלותך שזהו ענין אל מול פני המנורה כו' דהיינו כתר שבמל'.

isto é, atrair Kéter de Malchut, por meio do qual sua construção se realiza principalmente. [Pelo motivo mencionado acima: que o atributo depende principalmente da atração da vontade do Bendito. E veja o que está escrito a respeito disso no discurso que começa “Quando acenderes”, que este é o significado de “na direção da face da menorá”, etc., isto é, o Kéter dentro de Malchut.

7 ועמ"ש בביאור ע"פ יביאו לבוש מלכות. גבי בחינת פני היא כתר מלכות לפי שהמלכות ל"ל [לית ליה] /

מגרמה כלום ומקבלת מעשר מלכיות שלכן אומרים בר"ה [בראש השנה] יו"ד מלכיות וכתר מקבלת ממלכות שבכתר וזו היא בחי' פני.

E veja o que está escrito na explicação sobre o versículo “Que tragam vestes reais”, a respeito do nível de panai (“Minha face”): ele é Kéter Malchut, pois Malchut “não tem nada de si mesma” e recebe dos dez [níveis de] Malchut; por isso, em Rosh Hashaná, recitamos dez [versículos de] Malchuyot. E [ela] recebe seu Kéter da Malchut dentro de Kéter, e este é o nível de panai.

עכ"ל [עד כאן לשוננו]. וז"ש [וזהו שכתוב] לך אמר לבי בקשו פני ועיין בהרמ"ז [בהרב משה זכות] פ' אמור (דצ"ג ע"ב) שפ"י כן דהיינו כתר מלי והיינו ע"י את פניך הוי' אבקש.

Fim da citação. E isso [é o significado do que] está escrito: “De Ti meu coração disse: ‘Buscai Minha face’”; e veja o Ramaz sobre a Parashá Emor (93b), que explica assim, isto é, [como] Kéter Malchut. E isso é atraído por meio de “Tua face, Havayá, buscarei”,

שהם ע"ס [עשר ספירות] שמיו"ד מלכיות שבהם נעשה בנין הנוק' [הנוקבא]. א"נ [אי נמי] את פניך הוי' היינו אורות אריך ועתיק כמש"ש [כמה שכתוב שם] הרמ"ז [הרב משה זכות]

que são as Dez Sefirot provenientes dos dez Malchuyot, por meio dos quais se dá a construção de Nukvá. Alternativamente, “Tua face, Havayá” refere-se às luzes de Arich e Atik, como escreve ali o Ramaz;

והיינו לפי שמשם נמשך להיות הכתר שבמלי כנ"ל והוא הנק' פני. וזהו ענין ראש השנה.

e isso porque de lá é atraído [o que vem] a ser o Kéter dentro de Malchut, como mencionado acima, e é isso que se chama panai. E este é o significado de Rosh Hashaná:

שנה הוא בחי' מלי וראש השנה היינו גלגלתא וכתר שבמלי וע' מזה בפ"י הרמ"ז [הרב משה זכות] בפ' תצא (דרע"ז ע"ב)

o ano (shaná) é o nível de Malchut, e a cabeça do ano (Rosh Hashaná) é a Gulgulta (crânio) e o Kéter dentro de Malchut. E veja a respeito disso no comentário do Ramaz sobre a Parashá [Ki] Tetsê (277b).

וזהו ענין תחלת מעשיך כי המלי היא בחינת עשייה שבאצילות ותחלת מעשיך היינו כתר דנוק' [דנוקבא] שהוא תחילת בחי' עשייה הנ"ל.

E este é o significado de “o começo de Tuas obras”: pois Malchut é o nível de Assiá (ação) dentro de Atsilut, e “o começo de Tuas obras” é o Kéter de Nukvá, que é o começo do nível de Assiá mencionado acima.

וזכרון ליום ראשון י"ל [יש לומר] דהיינו כתר הכללי בחי' א"א שנק' יום ראשון שלמעלה מההשתלשלות כמ"ש סד"ה ביום השע"צ [השמיני עצרת].

E “uma lembrança do primeiro dia” pode ser explicado como o Kéter geral, o nível de Arich Anpin, que é chamado “o primeiro dia” por estar acima da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelet), conforme está escrito no final do discurso que começa com “No dia de Shemini Atseret”.

8 והיינו שממלי שבכתר נמשך להיות כתר שבמלי כנ"ל. ועיין בע"ח [בעץ חיים] שער א"א ספ"ב [סוף פרק ב'] דהמלי שרשה למעלה מט"ס [מט' ספירות] דא"א עצמן אלא מבחינת עתיק כו' וזהו זכרון ליום ראשון.

Isto é, da Malchut dentro de Kéter é extraído [aquilo que vem] a ser o Kéter dentro de Malchut, como mencionado acima. Veja também Etz Chaim, Shaar Arich Anpin, no fim do capítulo 2, onde se afirma que a raiz de Malchut é mais elevada do que as nove Sefirot do próprio Arich Anpin; ela provém, antes, do nível de Atik, etc. E isto é “uma lembrança do primeiro dia”.

ועמ"ש בפ"י המלות ע"פ ארוממך אלקי המלך] כי הנה ר"ה [ראש השנה] זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון וע"כ נק' ר"ה [ראש השנה] ראש גילוי החיות דרך כללות על כל השנה.

Veja também o que está escrito na explicação das palavras sobre o versículo “Eu Te exaltarei, meu D'us, o Rei.”] Pois Rosh Hashaná é “este dia, o começo de Tuas obras, uma lembrança do primeiro dia”; por isso, Rosh Hashaná é chamado de cabeça da revelação da força vital (chayut), em sua expressão geral e coletiva, para o ano inteiro.

9 וכח זה ניתן לישראל להיותם מקבלים מלכותו ית' ברצון משא"כ בבחי' שנקרא מושל וממשלתך בכל דור ודור אפילו דור המבול ודור הפלגה שמרדו בה' מ"מ מלכותו בכל משלה כתיב ובחי' ממשלה בע"כ [בעל כרחך]

E esse poder foi concedido a Israel, pois aceita de bom grado a Sua realeza, bendito seja Ele. Isso não ocorre no nível em que Ele é chamado “governante”: “e Teu domínio se estende por todas as gerações”. Até mesmo sobre a geração do Dilúvio e a geração da Dispersão, que se rebelaram contra D'us, está escrito: “Sua realeza governa sobre tudo”; e o nível de domínio é exercido contra a vontade [deles].

ולכן אפי' [אפילו] בלעם אמר לא אוכל לעבור את פי ה' כי רוח המושל עליו יעלה בע"כ [בעל כרחך] (ועיין בפ' מקץ קצ"ה ע"א)

Por isso, até mesmo Bilam disse: “Não posso transgredir a palavra de Havayá”, pois “o espírito do governante” se eleva sobre ele contra a sua vontade. (E veja Parshas Mikeitz, 195a.)

אבל להיות נק' בשם מלך לקבל ברצון נעשה ע"י עושי רצונו דוקא [ועמ"ש בד"ה אתם נצבים בפ"י למען הקים אותך לו לעם]:

Mas ser chamado pelo nome “Rei”, aceito de bom grado, ocorre especificamente por meio daqueles que fazem a Sua vontade. [E veja o que está escrito no discurso que começa “Vós estais de pé”, sobre a explicação de “a fim de estabelecer-te como povo para Ele”].

10 קיצור. מלי רוממות ומ"מ נמשך ביטול ומלכותו ברצון קבלו. ועי"ז מעוררים הרצון שיומשך להיות כתר דנוק' [דנוקבא] והמשכה זו צ"ל מא"א [מאריך אנפין] ועתיק רצון ותענוג העליון.

Resumo: Malchut é exaltação e, ainda assim, dela se extrai autoanulação (bitul), e “aceitaram voluntariamente o Seu reinado”. Por meio disso, desperta-se a vontade, para que seja atraída e se torne o Kéter de Nukvá; essa atração deve vir de Arich Anpin e Atik, a vontade e o deleite supremos.

ג והנה כל המשכת ענג ורצון עליון במדת המלוכה ממקור כל התענוגים הוא ע"י השופר שהוא של איל

3. Ora, toda essa atração do deleite e da vontade supremos para o atributo do reinado, desde a fonte de todos os deleites, ocorre por meio do shofar, que é de carneiro.

והענין כי הנה שרש נפש הבהמה הוא מבחי' פני אריה פני שור כו' שבמרכבה ששרשם מבחי' בהמות בהררי אלף שמבחי' התהו

A explicação é a seguinte: a raiz da alma de um animal provém do nível de “a face de um leão” e “a face de um boi” etc., na Carruagem (Merkavá), cuja raiz provém do nível de “os animais sobre mil montanhas”, que pertence ao nível de Tohu (caos).

והנה ידוע שמפני שהאורות דתהו היו בריבוי ותוקף גדול לא יכלו הכלים לסבול האור וע"כ נפלו הכלים ונשברו ומקום נפילתן היה בעולם הכריאה והן הן המרכבה דפני אריה פני שור כו'

Ora, é sabido que, como as luzes de Tohu eram muito abundantes e intensas, os recipientes não conseguiam suportar a luz; por isso, os recipientes caíram e se quebraram, e o lugar de sua queda foi o Mundo de Beríá. São eles próprios a Carruagem de “a face de um leão”, “a face de um boi” etc.

ולכן טבע הבהמה בבחי' ביטול גדול יותר מהאדם [ועמ"ש בזה בפ' אמור בד"ה והניף הכהן אותם כו' על שני כבשים כו'] מפני שהאדם יש לו דעת מעולם התיקון

Portanto, a natureza do animal está num estado de bitul maior do que a do ser humano [e veja o que está escrito a esse respeito na Parashat Emor, no discurso que começa “E o cohen os agitará etc., sobre os dois cordeiros” etc.], pois o ser humano tem Daat, do mundo de Tikun (retificação),

אבל הבהמה הוא למטה מן הדעת והיינו מפני שרשה שהוא למעלה מן הדעת מבחי' עולם התהו כו' ao passo que o animal está abaixo de Daat; e isso se deve à sua raiz, que está acima de Daat, no nível do mundo de Tohu etc.

ולכן תוקעין בשופר של בהמה דוקא שיש בה בחי' ביטול יותר לעורר בחי' ביטול שלמעלה מן הדעת והיא עצמו הטעם בענין התקיעה

Portanto, toca-se especificamente um shofar de animal, que tem um nível maior de bitul, para despertar o nível de bitul que está acima de Daat. E essa é também a razão da própria tekiah (o toque):

שהוא קול פשוט היוצא מהבל הלב שעדיין לא בא לידי גילוי באותיות כלל מפני שהוא מבחי' פנימית נקודת הלב שאינו בא כלל לידי גילוי אותיות עדיין

é um som simples que sai do sopro do coração, o qual ainda não chegou a se revelar de modo algum em letras, pois provém do nível da dimensão interior do ponto do coração, que ainda não chega de modo algum a se revelar em letras.

כי האותיות שרשם בחכמה שבממוח ובחי' הבל הזה היוצא בבחינת קול פשוט הוא בבחינת פנימית נקודת הלב שלמעלה מהחכמה שבממוח כו'

Pois a raiz das letras está na Chochmá que se encontra no cérebro, enquanto este sopro que sai como um som simples está no nível da dimensão interior do ponto do coração, que está acima da Chochmá do cérebro etc.

וביאור זה הנה ידוע שיש ב' מיני קול הא' הנקרא קול הדבור שגם הוא יוצא מהבל הלב

A explicação disso é a seguinte: sabe-se que há dois tipos de som. O primeiro é chamado de som da fala, que também sai do sopro do coração,

אך הוא מבחי' חיצונית הלב שהן בחינות המדות שכלל הנמשכות מהמוחין דחוי"ב [דחכמה ובינה] עד למטה מן הדעת שהדעת ממשיך השכל שבממוח אל הלב.

mas provém do nível da dimensão exterior (chitsoniyut) do coração, que são os atributos emocionais (midot) no coração, extraídos do intelecto (mochin) de Chochmá e Biná até abaixo de Daat, pois Daat conduz ao coração o intelecto que está no cérebro.

אבל בחי' קול פשוט היוצא מהבל הפנימי שבעומקא דלבא שהוא למעלה מן השכל להיותו פנימית הרצון שבלתי מוגבל בשכל שלכן הוא קול פשוט וכמו צעקה פתאומית שבאה מנקודת עומק הלב להיות ההתפעלות בעצם הנפש ממש

Mas o nível do som simples sai do sopro interior nas profundezas do coração, que está acima do intelecto, pois é a dimensão interior da vontade, que não é limitada pelo intelecto; por isso é um som simples, como um grito súbito que vem do ponto mais profundo do coração, sendo o despertar na própria essência da alma,

כמו צעק לבם אל ה' ובחינת צעקה זו היא למעלה משרש האותיות שבחכמה [ועמ"ש מזה באריכות ג"כ בד"ה תקעו בחדש הנ"ל] וע"י שתוקעים בו תקיעה

como em “Seu coração clamou a D'us”. E esse clamor está acima da raiz das letras, que se encontra na Chochmá [e veja também o que se explica extensamente a esse respeito no maamar que começa com “Soai o shofar na Lua Nova”, mencionado acima]. E, ao soar uma tekiah

של מצוה בקול פשוט וברעותא דלבא שבבחי' למעלה מן הדעת ולמעלה מבחי' אותיות מעורר ג"כ למעלה בחי' כתר שלמעלה מהחכמה ודעת ונמשך ענג בבחינת מלוכה להיות מתענג מביטול היש

de uma mitzvá, com um som simples e com o desejo do coração (re'usa deliba), que está num nível acima de Daat e acima do nível das letras, também se desperta no Alto o nível de Kéter (a Coroa), que está acima da Chochmá e de Daat, e deleite é atraído para o nível da realeza, de modo que Ele Se deleite com a autoanulação do yesh.

ולכן תוקעים בשופר שצדו א' קצר והב' רחב ע"ד שנאמר מן המצר קראתי י"ה ענני במרחב י"ה וד"ל [ודי למבין].

Por isso se soa um shofar cuja extremidade é estreita e a outra, larga, conforme o que foi dito: “Da estreiteza clamei a Yá; Yá me respondeu com amplidão.” E isso basta para quem compreende.

11 והיינו תקיעה ראשונה שהיא המשכה למעלה למטה שמתענג מביטול היש כנ"ל אמנם תקיעה אחרונה היא העלאה ממטה למעלה ע"י קדימת השברים והתרועה

E isto é a primeira tekiá, que é uma descida de cima para baixo, de modo que Ele Se deleita com a autoanulação do yesh, como mencionado acima. A última tekiá, porém, é uma elevação de baixo para cima, por meio dos shevarim e da teruá que a precedem,

שהם בבחי' שמאל דוחה והתעוררות רחמים רבים כמ"ש במ"א וכמ"ש בכוונת שהתקיעות והשברים הם לבטל היצה"ר [היצר הרע] כו' [ועכ"ז] [ועם כל זה] יובן הפסוק כי קרוב אליך הדבר כו' לעשותו.

que estão no nível de “a mão esquerda repele” e do despertar de abundante misericórdia, conforme explicado em outro lugar, e como está escrito nas Kavanos: as tekiot e os shevarim servem para anular a má inclinação, etc. [E, com tudo isso, compreender-se-á o versículo: “Pois a palavra está perto de ti, etc., para fazê-la”].

פ"י הדבר היינו ה' דבר מלי דאצילות לעשותו להיות בנין הנוק' [הנוקבא] שנק' ג"כ עשייה שבאצ"י כנ"ל ועמ"ש בד"ה והיה מדי חדש.

O sentido é: “a palavra” é a palavra de D'us, Malchut de Atsilut; “para fazê-la” significa que haja a construção de Nukvá, que também é chamada de Assiá (ação) dentro de Atsilut, como mencionado acima. E veja o que está escrito no discurso que começa com “E será, de uma Lua Nova à seguinte”.

כי דבור לשון הנהגה והמשכה כו' להתלבש גם בעשייה גשמיות כו' וזהו ענין ששת ימי המעשה משא"כ בשבת כתיב ממצוא חפצך ודבר דבר כו'.

Pois “fala” (dibur) é uma expressão de condução e de descida, etc., para revestir-se também na ação física, etc.; e este é o conceito dos seis dias de ação (maassê). Em contrapartida, a respeito de Shabat está escrito: “de buscar os teus próprios interesses e falar palavras”, etc.]

12 ובפיך היינו ע"י השופר ובלבך רעו"ד [רעותא דליבא] ואומרו כי קרוב אליך כו' היינו שאתם קרובים זל"ז

[זה לזה]

“Em tua boca”: isto é, por meio do shofar; “e em teu coração”: o desejo do coração (re'usa deliba). E a expressão “Pois [ela] está perto de ti” etc. significa que vocês estão próximos um do outro,

כי הנוק' [הנוקבא] נק' אחותי לז"א שהוא הנק' ישראל כי שרית כו'. וגם שבנינה הוא מט' [מטה] מלכיות שלו.

pois Nukvá é chamada “minha irmã” em relação a Zeir Anpin, que é chamado Yisrael, “pois lutas-te” etc. E, além disso, sua construção se dá a partir das nove Malchuyot dele.

ועוד כי שרש אותיות הדבור שמח"ע [שמחמה עילאה] היינו ג"כ מקדמות השכל שלמעלה מהשכל המושג כמ"ש באגה, ק ע"פ ויעש דוד שם וא"כ עם היות שהמשכת

Além disso, a raiz das letras da fala, que provém da Chochmá superior (sabedoria), também se encontra na “precedência do intelecto” (kadmus hasechel), que está acima do intelecto apreendido, conforme está escrito em Iggeres HaKodesh, a respeito do versículo “E David fez um nome”. Portanto, embora a extensão

הרצון וכתר דמלי צ"ל נמשך מא"א [מאריך אנפין] שלמעלה גם מהחכמה עכ"פ [על כל פנים] קרובים הם זל"ז [זה לזה] ועמ"ש סד"ה כי המצוה הזאת כו' מענין זה דכי קרוב אליך הדבר.

da vontade e de Kéter de Malchut tenha de provir de Arich Anpin, que está acima até mesmo de Chochmá, ainda assim estão próximos um do outro. E veja o que está escrito ao final do discurso iniciado com "Pois esta mitzvá" etc., a respeito deste assunto de "Pois a palavra está perto de ti".

א"נ [אי נמי] כמ"ש [בזכריה סימן ד'] והנה מנורת זהב כו' זה דבר ה' והמנורה היא כנס"י [כנסת ישראל].

Outra possibilidade: conforme está escrito (em Zechariá, capítulo 4): "E eis um candelabro de ouro" etc., "Esta é a palavra de Havayá"; e o candelabro é Knesset Yisrael (a Congregação de Israel).

ובמ"א נת' [נתבאר] שיש במלי ב' פרצופים פרצוף הפנימי נקרא כנס"י [כנסת ישראל] והחיצון זהו הדבור וזהו כי קרוב אליך הדבר וזהו ג"כ ענין ישראל עלו במחשבה והמחשבה עם הדבור קרובים זל"ז [זה לזה].

E em outro lugar foi explicado que em Malchut há dois partzufim (configurações): o partzuf interior é chamado Knesset Yisrael, e o exterior é a fala. E este é o sentido de "Pois a palavra está perto de ti". Este também é o sentido de "Yisrael surgiu no pensamento": o pensamento e a fala estão próximos um do outro.]

והנה מבואר בפע"ח [בפרי עץ חיים] שסוד השופר הוא בבינה כי התלבשות ומקום גילוי התענוג הוא בבינה וכנודע כי התגלות עתיק הוא בבינה

Ora, está explicado em Pri Etz Chaim que o mistério do shofar está em Biná (entendimento), pois o revestimento e o lugar da revelação do deleite estão em Biná; e, como se sabe, a revelação de Atik se dá em Biná.

(ועמ"ש מזה בפי' לך לך גבי ה' דאברהם ע"ש) ולכן הוא בחי' עוה"ב [עולם הבא] והיינו מפני שהיא בחי' השגה ועיקר התגלות התענוג הוא בהשגה דוקא כמו עדמ"מ [עד"מ] למטה באדם כשנופל לו איזה השגה ושכל חדש באיזו עמקות הוא מתמלא תענוג

(E veja o que está escrito a esse respeito em Parshat Lech Lecha, sobre o hei de Avraham; consulte ali.) Portanto, ela é o nível do Mundo Vindouro; isso porque é o nível da compreensão, e a revelação principal do deleite ocorre especificamente na compreensão. A título de analogia, em relação ao homem neste mundo: quando lhe ocorre uma compreensão, uma ideia nova e profunda, ele se enche de deleite.

אמנם עיקר התגלות וההתפשטות התענוג בשלימות הוא דוקא אח"כ כשמשיג העמקות הזאת בהרחבת שכלו ורוחב בינתו דוקא וכמ"כ [וכמו כן] הוא למעלה שהתענוג עליון מלוכש בחכמה הנקרא עדן שהוא עצם דבר המושג כמו שהוא עדיין בעצמותו

No entanto, a revelação principal e a expansão plena do deleite ocorrem especificamente depois, quando ele apreende essa profundidade com a amplitude de seu intelecto e a vastidão de seu entendimento. Assim também é no Alto: o deleite supremo está revestido em Chochmá, chamada Éden, que é a essência daquilo que é apreendido, tal como ainda se encontra em sua própria essência;

אמנם שם הוא בהעלם ועיקר התגלותו כשנמשך בבחי' בינה שהיא בחי' השגה בהתפשטות אורך ורוחב כו'.

mas ali ele está oculto, e sua revelação principal ocorre quando é atraído ao nível de Biná, que é o nível da apreensão, em uma expansão de comprimento e largura, etc.

ולכן השופר הוא ג"כ בבינה שהתגלות התענוג הנמשך ע"י השופר הוא בבינה ומשם מקבל הדבור שהוא בחי' מל' בדבר ה' שמים נעשו להיות ענג במדת המל' ג"כ:

Portanto, o shofar também está em Biná, pois a revelação do deleite atraído por meio do shofar ocorre em Biná; e de lá a fala recebe, sendo esta o nível de Malchut: "Pela palavra de Havayá foram feitos os céus", para que haja deleite também no atributo de Malchut.

13 קיצור. והמשכה זו ע"י השופר קול פשוט פנימית הלב שלמעלה מהשכל ומעורר כמ"כ [כמו כן] רצון העליון שלמעלה מהחכמה והיינו ע"י שופר של איל דוקא הבהמה יש בה ביטול ממדרגות עליונות.

Resumo: Esta extensão ocorre por meio do shofar, um som simples, a dimensão interior do coração, que está acima do intelecto; e ele também desperta a vontade suprema, que está acima de Chochmá. Isso ocorre especificamente por meio de um shofar de carneiro: o animal possui bitul proveniente de níveis superiores.

ובפע"ח [ובפרי עץ חיים] שהשופר בבינה כי התגלות עתיק הוא בבינה: ד ומעתה יבואר למה אין תקיעת שופר דוחה שבת והוא

E em Pri Etz Chaim: o shofar está em Biná, porque a revelação de Atik ocorre em Biná. 4. Agora será explicado por que o toque do shofar não prevalece sobre o Shabat. Isso se deve

כי ענין השבת הוא מ"ש כי בו שבת כו' ויכולו השמים והארץ כו' ויכל אלקים ביום השביעי כו'

ao fato de que o tema do Shabat é aquilo que está escrito: “pois nele repousou”, etc.; “E os céus e a terra foram concluídos”, etc.; “E Elokim concluiu no sétimo dia”, etc.

כמו עד"מ באדם כששובת ונח מאיזו מלאכת עבודה שהיה שכלו ומחשבתו מלובשת באותה מלאכה לעיין בכל פרטי המלאכה בהתחכמות כו'

Como, por exemplo, no caso de uma pessoa que cessa e descansa de algum trabalho no qual seu intelecto e pensamento estavam investidos, examinando todos os detalhes da tarefa com engenhosidade, etc.:

וכששובת אזי מתעלה השכל וחוזר למקורו ומתפשט מהתלבשותו כו' ואזי נמשך לו תענוג משלימות המלאכה

quando cessa, o intelecto se eleva, retorna à sua fonte e se desprende de seu envolvimento, etc.; então, o deleite lhe advém da conclusão do trabalho.

ולכן בסיום מסכתא עושין סעודה מחמת התענוג שבא בגמר והשלמת לימודו דוקא וכך עד"מ הוא למעלה שבששת ימי בראשית היו ירידות והמשכות המדות עליונות

É por isso que, ao concluir um tratado, faz-se uma refeição festiva, devido ao deleite que surge especificamente com o término e a conclusão do estudo. E assim também, por analogia, ocorre no Alto: nos seis dias da Criação houve descidas e extensões dos atributos emocionais supremos (midot)

לברוא בהן השמים והארץ וכל צבאם יום ראשון במאמר יהי אור ירד ונמשך במדת החסד [ומדת הגבורה כלולה בה להגביל שפעה ובתוכן מלובשת בחי חכמה

para criar por meio deles os céus, a terra e todas as suas hostes. No primeiro dia, com a declaração “Haja luz”, [ela] desceu e foi estendida no atributo de Chessed [e o atributo de Guevurá está incluído nele, para limitar seu fluxo, e dentro deles está investido o nível de Chochmá,

להיות ההשפעה ע"פ גזירת החכמה] יום ב' יהי רקיע ממדת הגבורה כו' ואח"כ בשבת כשוישבות ביום השביעי שנח ממלאכתו כביכול ונתעלו מדותיו וחכמתו ית' בעצמותו

para que a influência ocorra de acordo com o decreto de Chochmá]; no segundo dia, “Haja um firmamento”, a partir do atributo de Guevurá, etc. Depois, no Shabat, quando “Ele repousou no sétimo dia”, pois repousou de Sua obra, por assim dizer, Seus atributos e Sua sabedoria, bendito seja, elevaram-se à Sua essência,

ואזי ויכל אלקים ביום השביעי ויכל הוא מלשון כלתה נפשי פי' שנמשך בחינת התענוג העליון ומתגלה בכל אשר פעל ועשה בשימ"ב [בששת ימי בראשית] הנ"ל וכמו שכתוב

então: “E D'us completou (vayechal) no sétimo dia”. Vayechal deriva da expressão “minha alma anseia (kalsah)”: isto é, o deleite supremo é atraído para baixo e revelado em tudo o que Ele realizou e fez nos seis dias da Criação mencionados acima; e como está escrito,

והנה טוב מאד כו' וג"פ [וג' פעמים] ביום השביעי הוא כנגד ג' בחינות שהתענוג מתלבש בהם בינה הוד יסוד כו'

“e eis que era muito bom”, etc. E as três ocorrências de “no sétimo dia” correspondem aos três níveis nos quais o deleite se reveste: Biná, Hod, Yessod, etc.

וז"ש [וזהו שכתוב] בע"ח [בעץ חיים] ששבת הוא גילוי מוחין דאבא וכמ"ש ושמרתם את השבת כו' כי קדש היא לכם

E é isso que está escrito em Etz Chaim: que o Shabat é a revelação dos mochin de Abá; e como está escrito: “Guardareis o Shabat, etc., pois ele é sagrado (kodesh) para vós”,

כי התענוג הנמשך הוא מתלבש בחכמה שלכן נקרא עדן בכתוב והוא עד"מ הנ"ל כשנופל לאדם איזו השכלה מתמלא בתענוג כו' כנ"ל.

pois o deleite que é atraído para baixo reveste-se em Chochmá, que por isso é chamada Éden nas Escrituras. E isso é semelhante à analogia mencionada acima: quando surge a uma pessoa algum insight, ela se enche de deleite, etc., como mencionado acima.

14 ולכן כתיב ממצוא חפצך ודבר דבר כי הדבור מתעלה בחכמה שהרי התענוג הוא מן הדבור של המאמרות יהי אור יהי רקיע כו'.

Portanto, está escrito: “de buscar os teus negócios e falar palavras”, pois a fala ascende a Chochmá; pois o deleite provém da fala das enunciações “Haja luz”, “Haja um firmamento” etc.

ואם כן הוא שבשבת נמשך מצד עצמו גילוי תענוג עליון שמתענג מכל אשר עשה ממילא אינו נצרך לשופר שהוא ג"כ

E, sendo assim, visto que no Shabat uma revelação de deleite supremo é atraída por si mesma, pois Ele Se deleita em tudo o que criou, conclui-se que não há necessidade do shofar, que também é

רק ענין המשכת התענוג במדת המלוכה וע"כ נדחה מ"ע [מצות עשה] של שופר בשבת [ומה גם לפמ"ש
[לפי מה שכתוב] בזהר בשלח (דסי"ג ע"ב) ובפ' יתרו (דפ"ח ע"א) בענין

somente um meio de atrair deleite para o atributo da Realeza. Portanto, o mandamento positivo do shofar é suspenso no Shabat. [Ainda mais segundo o que está escrito no Zohar, Beshalach (63b), e na Parshas Yisro (88a), a respeito

דהא כל שיתא יומין מתברכין מיומא שביעאה שהיא הבינה כמ"ש במק"מ [במקדש מלך] שם א"כ גם שבת
הוא בחי' התגלות עתיק שבבינה אשר זהו בחינת השופר]:

de que “todos os seis dias são abençoados a partir do sétimo dia”, que é Biná, conforme está escrito no Mikdash Melech, ali. Sendo assim, o Shabat também é o nível da revelação de Atik em Biná, que é o nível do shofar.]

15 אך להבין מה שמן התורה מצוה וחיוב אפי' [אפילו] לתקוע בשבת אלא שחז"ל [שחכמינו זכרונם לברכה] אסרו משום גזרה דרבה.

Mas [ainda devemos] compreender por que, segundo a lei da Torá, há uma mitzvá e uma obrigação de tocar [o shofar] mesmo no Shabat, e somente nossos Sábios, de abençoada memória, o proibiram por causa do decreto de Rabá.

הנה באמת יש כמה בחינות בענין התענוג לאין קץ ותכלית ויותר ממ"ש בע, ה בענין סדר ההשתלשלות
וכמ"ש בהקדמת הרח"ו [הרבי חיים ויטאל] עצמו שאינו מזכיר כ"א כטפה מן הים כו'

Na verdade, há muitos níveis no que diz respeito ao deleite, sem fim nem limite, mais do que aquilo que está escrito em Etz Chaim sobre a ordem da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut); como o próprio Rabi Chaim Vital escreve em sua introdução, que menciona apenas uma gota do mar, etc.

דהנה גם בגשמיות אנו רואים שהתענוג בנפש הוא ביתר שאת ויתר ריבוי מדרגות משאר כחות הנפש
וכנראה בעליל שיש תענוגים רבים לאין קץ ותכלית

Pois mesmo no âmbito físico vemos que o deleite na alma tem maior intensidade e uma variedade muito maior de níveis do que as demais faculdades da alma; como é claramente evidente, há muitos deleites, sem fim nem limite.

כי יש הרבה מיני תענוג בחוש הטעם בחיך יטעם אוכל או משקה בהרבה מינים מינים ממינים שונים וכל אי מובדל ומשונה מחבירו בטעמו וכיוצא בזה בחוש הריח

Pois há muitos tipos de deleite no sentido do paladar, quando “o paladar prova” alimento ou bebida, em muitos tipos e variedades diferentes, cada um distinto e diferente dos demais em seu sabor; e o mesmo ocorre com o sentido do olfato;

וכן בדבור שמתענג מצחות הלשון והמליצה בהגיון או דקדוק או אפילו במלתא דבדיחותא וכן בשמיעה מקול נאה או כלי זמר ערב וכיוצא וכן בראיה יש תענוגים רבים שונים כנודע ועאכ"ו [ועל אחת כמה וכמה] בכחות רוחניים כמו השכל כו' וכיוצא.

e também na fala, na qual se sente deleite pela fluência da língua e pela eloquência, pela lógica ou pela gramática, ou até mesmo por uma observação espirituosa; e também na audição, por meio de uma bela voz ou de um instrumento musical agradável, e coisas semelhantes; e também na visão há muitos deleites diferentes, como é sabido. E isso certamente se aplica ainda mais às faculdades espirituais, como o intelecto, etc., e coisas semelhantes.

16 ומזה יכול המשכיל לצייר עוצם הריבוי בתענוג אלקי מאחר שנודע דכללות התענוג שבענינים דהאי עלמא הוא רק פסולת ותמצית דתמצית מתענוג האלקי וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] ר"ע [רבי עקיבא] שחק ואמר אם לעוברי רצונו כו'

A partir disso, a pessoa ponderada pode conceber a imensa multiplicidade do deleite divino, pois é sabido que o deleite contido, em seu conjunto, nas coisas deste mundo é apenas o refugo e o extrato do extrato do deleite divino; como disseram nossos Sábios, de abençoada memória: “Rabi Akiva riu e disse: ‘Se para os que transgridem Sua vontade, etc.’”

וכמ"ש במ"א ועאכ"ו [ועל אחת כמה וכמה] למקור התענוג העליון שהוא בודאי רב הכמות והאיכות לאין קץ ותכלית וביתר שאת ויתר עז מכל הי"ס [היי ספירות] שלמעלה עד"מ הנ"ל דחוש התענוג שבנפש שגדול מאד ורב כחו יותר מכל כחות הנפש כנ"ל.

e como está escrito em outro lugar. E quanto mais a fonte do deleite supremo, que certamente é ilimitada em quantidade e qualidade, sem fim nem limite, e “maior em eminência e maior em força” do que todas as dez Sefirot acima, segundo a analogia mencionada acima do sentido do deleite na alma, que é muito grande e tem mais força do que todas as faculdades da alma, como mencionado acima.

17 ולכן נק' בחי' מקור התענוגים למעלה בשם אריך אנפין לפי שמתפשט באריכות הרבה כנ"ל. ועמ"ש ע"פ ואתה מרבבות קדש.

Portanto, o nível da fonte dos deleites no alto é chamado pelo nome de Arich Anpin (a Face Longa), porque se estende por grande extensão, como mencionado acima. E veja o que está escrito sobre o versículo: “E Ele veio das miríades de santidade.”

משא"כ המדות דאצילות נקרא זעיר אנפין לפי שהם מעטי הכמות ובחי' קיצור בעצם מציאותן ועד"מ ממדות שבלב האדם אהוי"ר [אהבה ויראה] שהם כחות מצומצמים וקצרים בעצם מציאותן ואינן בערך אורך המציאות של התענוג כנ"ל.

Em contraste, os atributos emocionais (midot) de Atsilut são chamados Zeir Anpin (os atributos emocionais), porque são pequenos em quantidade e breves em sua própria existência; como, a título de analogia, os atributos emocionais no coração de uma pessoa — amor e temor —, que são forças contraídas e breves em sua própria existência e não se comparam à duração da existência do deleite, como mencionado acima.

18 והנה בחי' המשכת התענוג שיתענג ממדת המלוכה הנמשך ע"י השופר הוא מבחי' מובדלת מבחי' התענוג המאיר בשבת שהמתענג מחמת כי וירא אלקים את כל אשר עשה

Ora, o deleite que é atraído para que Ele Se deleite com o atributo da realeza, por meio do shofar, provém de um nível distinto daquele do deleite que brilha no Shabat, no qual Ele Se deleita porque “D'us viu tudo o que havia feito,

והנה טוב מאד כנ"ל כי התענוג הנמשך בשבת הוא מה שמתלבש בחכמה דאצילות כנ"ל בפ"י ושמרתם את שבת

e eis que era muito bom”, como mencionado acima. Pois o deleite atraído no Shabat é aquele que se reveste na Chochmá de Atsilut, como mencionado acima na explicação de “Guardareis o Shabat,

כי קדש היא כו' ובחכמה מתלבש חסד דא"א כידוע דא"א [דאבא ואימא] מלבישים לזרועות דא"א אבא בחסד אחיד ותלי ואימא בגבורה כמ"ש אני בינה לי גבורה כו'

pois ele é santo”, etc. E na Chochmá reveste-se o Chessed de Arich Anpin, como se sabe: Abá e Imá (Chochmá e Biná) revestem os braços de Arich Anpin; “Abá está ligado e suspenso ao Chessed”, e Imá, à Guevurá, conforme está escrito: “Eu sou Biná; a Guevurá é minha”, etc.

אבל ע"י השופר נמשך מבחי' בינה דא"א שלמעלה מערך התענוג דז"ת [דז' תחתונות] דא"א והוא המתלבש בבינה דאצילות שסוד השופר הוא בבינה כנ"ל (ועיין במק"מ [במקדש מלך] ר"פ שמות)

Mas, por meio do shofar, [o deleite] é atraído do nível de Biná de Arich Anpin, que está além de qualquer comparação com o deleite das sete inferiores [Sefirot] de Arich Anpin; é esse deleite que se reveste na Biná de Atsilut, pois o segredo do shofar está em Biná, como mencionado acima. (E veja Mikdash Melech, no início da Parashat Shemot.)

(בדף ג' ע"א) ע"פ תשורי מראש אמנה דא גרון. מש"ש [מה שכתוב שם] בשם האוצ"ח [האוצרות חיים] ומ"ש בביאורי הזהר שם פירוש וענין בינה דא"א.

(no fólio 3a), sobre o versículo “Olha do cume de Amaná”: “isto é a garganta”; o que está escrito ali em nome de Otzros Chaim e o que está escrito ali em Biurei HaZohar sobre o significado e a natureza da Biná de Arich Anpin.

ועיין בפ"י הרמ"ז [הרב משה זכות] ר"פ קרח ד"ה כמה עילאין פתגמי אורייתא ועפמ"ש [ועל פי מה שכתוב] הרמ"ז [הרב משה זכות] שם יובן מ"ש במשנה פ"ג [פרק ג'] דר"ה [דראש השנה] שופר כו' ופיו מצופה זהב כי זהב רומז לבינה דאריך כמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] שם

E veja o comentário do Ramaz, no início da Parashat Korach, sobre a passagem que começa “Quão elevados são os ditos da Torá”; e, à luz do que o Ramaz escreve ali, será compreendido o que está dito na Mishná, capítulo 3 de Rosh HaShanah: “O shofar, etc., e sua embocadura é revestida de ouro”; pois o ouro alude à Biná de Arich [Anpin], como escreve o Ramaz ali.

ולכן גם בשבת מצוה לתקוע מד"ת [מדת] לפי שממשיכים הארת תענוג יותר עליון מבחי' התענוג דשבת כנ"ל

Por isso, também no Shabat há uma mitzvá, segundo a lei da Torá, de tocar [o shofar], pois [por meio dele] é atraída uma irradiação de deleite superior ao nível do deleite do Shabat, como mencionado acima.

(ועיין מ"ש בד"ה ביום השמע"צ [השמיני עצרת] גבי יפה שעה אחת בתשובה שיש שני מיני תענוג לפני המלך האחד בעשיית המצות והשני כשרואה את בנו בא מרחוק שיש זמן רב אשר לא ראהו וכראות המלך את הבן נתמלא חדוה ותענוג

(E veja o que está escrito no discurso que começa “No dia de Shemini Atseret”, a respeito de “Melhor é uma hora de teshuvá”: que há dois tipos de deleite diante do Rei; um, na realização das mitzvot, e o segundo, quando Ele vê Seu filho vindo de longe, a quem não vê há muito tempo; e, quando o rei vê o filho, enche-se de alegria e deleite.

וכן בנמשל אע"פ [אף על פי] שנתרחק האדם בחטאיו מ"מ ע"י תשובה נתקרב למקורו ושרשו כו' ע"ש ועד"ז יש לומר ההפרש בין התענוג המתגלה בשבת שמתענג מכל אשר עשה זהו כעין המין הראשון

E assim também no correspondente: embora a pessoa tenha se afastado por causa de seus pecados, ainda assim, por meio da teshuvá, é aproximada de sua fonte e raiz etc.; veja ali. E, nessa linha, pode-se explicar a diferença: o deleite revelado no Shabat, no qual Ele Se deleita em tudo o que fez, é como o primeiro tipo;

אמנם התענוג שע"י השופר שהוא בחינת תשובה זהו כענין כמשל שרואה את בנו בא ממרחק שהוא פנימיות תענוג יותר וכמו שכתוב מזה בד"ה שוש אשיש)

mas o deleite que vem por meio do shofar, que é o nível da teshuvá, é como na analogia de alguém que vê seu filho vindo de longe, o que constitui um deleite mais interior; e assim está escrito a esse respeito no discurso que começa com "Muito me regozijarei".)

ושרש הענין הוא כי ידוע שהכתר הוא הממוצע בין המאציל לנאצלים וכל ממוצע יש בו בחי' מזה

A raiz do assunto é a seguinte: é sabido que Kéter é o intermediário entre o Emanador e os emanados, e todo intermediário contém algo de cada um desses lados,

ומזה שלכך הוא יכול לחברם ולהוריד שפע מזה לזה וכמ"כ [וכמו כן] הכתר יש בו בחי' התחתונה שבמאציל

e é por isso que pode uni-los e fazer descer o fluxo de um para o outro. Do mesmo modo, Kéter contém o nível inferior do Emanador,

וגם הוא שרש להנאצלים והבחי' הא' שבו שהיא התחתונה שבמאציל גדלה וגבהה מעלתה על בחי' ב' שבו שהיא שרש הנאצלים

e também é a raiz dos emanados. E o primeiro nível nele, o nível inferior do Emanador, é maior e mais elevado em estatura do que o segundo nível nele, que é a raiz dos emanados.

והנה זה שהחכמה מלבשת להארת התענוג היינו מבחי' ב' שבו שהוא שרש לנאצלים שהן הן ז"ת [ו] תחתונות] דא"א שמתלבשות באצילות כנ"ל דא"א [דאבא ואימא] מלבישים כו'

Ora, o fato de Chochmá revestir a irradiação do deleite significa que esta provém do segundo nível nele, que é a raiz dos emanados: as sete Sefirot inferiores de Arich Anpin, que se revestem em Atsilut, como mencionado acima, e que Abá e Imá revestem etc.

אבל על ידי השופר ממשיכים מבחי' הא' שבו שהוא בחי' תחתונה שבמאציל והיינו בחי' חו"ב [חכמה ובינה] דא"א שלמעלה מערך הז"ת [הז' תחתונות] דא"א אך מקום התגלותן הוא בבינה דאצ"י כנ"ל:

Mas, por meio do [deleite do] shofar, atrai-se do primeiro nível nele, que é o nível inferior do Emanador, isto é, o nível de Chochmá e Biná de Arich Anpin, que está além de qualquer comparação com as sete Sefirot inferiores de Arich Anpin; mas o lugar de sua revelação é na Biná de Atsilut, como mencionado acima.

19 קיצור. ולכן נדחה תקיעת שופר משום גזרה דרבה בשבת כי בשבתך נמשך מצד עצמו גילוי תענוג עליון.

Resumo: Portanto, o toque do shofar é deixado de lado em Shabat por causa do decreto de Rabá, pois em Shabat uma revelação do deleite supremo é atraída por si mesma.

ומ"מ מן התורה מצוה לתקוע גם בשבת לפי שהמשכת התענוג שע"י השופר בר"ה [בראש השנה] הוא מבחי' מובדלת מבחי' התענוג המאיר השבת:

Apesar disso, segundo a lei da Torá, há uma mitsvá de tocar o shofar também em Shabat, pois a atração do deleite por meio do shofar em Rosh Hashaná provém de um nível distinto do nível do deleite que ilumina o Shabat.

20 ה אך אעפ"כ [אף על פי כן] ראו חכמים משום גזרה דרבה לדחות מ"ע [מצות עשה] זו בשבת והענין כי גזרה זו היתה בזמן בית שני כנודע בגמרא שרוב הגזירות והחומרות והסייגים היו בזמן בית שני דוקא

5. No entanto, os Sábios consideraram [adequado], por causa do decreto de Rabbah, deixar de lado este mandamento positivo no Shabat. A explicação é que esse decreto foi [promulgado] na época do Segundo Templo, como se sabe pelo Talmud, segundo o qual a maioria dos decretos, rigorosidades e salvaguardas foi estabelecida especificamente na época do Segundo Templo.

והיינו מחמת שכבית שני לא היתה גאולה שלימה כי היו מלכי עובדי כוכבים מושלים עליהם כנודע

Isso se deve ao fato de que, no Segundo Templo, não houve uma redenção completa, pois reis que adoravam as estrelas governavam sobre eles, como se sabe.

וגם ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ וארצה בו ואכבד"ה חסר ה' (בחגי סימן א') שה' דברים חסרו בבית שני בראשון ארון וכפורת ונביאים כו'.

E nossos Sábios, de abençoada memória, também disseram, a respeito do versículo “e nela me agradarei e serei honrado (ve'ikavdah)”, [escrito] sem o hei (em Chagai, capítulo 1), que faltavam no Segundo Templo cinco coisas que havia no Primeiro: a Arca e a cobertura, e os profetas, etc.

והטעם לכל זה כי בית ראשון היה מבחי' ה' עילאה בינה [כמ"ש בזהר שמות (ד"ט ע"ב)]

A razão de tudo isso é que o Primeiro Templo provinha do nível do hei superior, Biná [como está escrito no Zohar, Shemot (fólio 9b);

וע"ש במק"מ [במקדש מלך] שפ"י שגם המל' היתה אז במדרגת הבינה שהיא ה' עילאה ועמ"ש מזה סד"ה ששת ימים תאכל מצות ועיין עוד מזה במק"מ [במקדש מלך] פ' תרומה

e veja ali no Mikdash Melech, que explica que também Malchut estava então no nível de Biná, que é o hei superior; e veja o que está escrito sobre isso no final do discurso que começa com “Seis dias comerás matsot”; e veja também sobre isso no Mikdash Melech, Parshat Terumá,

דקמ"ג ע"א ע"פ שה"ש [שיר השירים] עלמא דחירות [ע' עיין] זהר תצוה דקפ"ג סע"א [סוף עמוד א] ופ' אמור דצ"ב ע"ב ור"פ קרח וס"פ לך לך דצ"ה ע"ב [חירות משעבוד עו"ג [עובדי גלולים]

fólio 143a, sobre o Cântico dos Cânticos], o “mundo da liberdade” [veja o Zohar, Tetsavê, final do fólio 183a; e Parshat Emor, fólio 92b; e o início de Parshat Korach; e o final de Parshat Lech Lechá, fólio 95b]: liberdade da sujeição aos idólatras.

והיא בחי' עלמא דאתכסיא וע"כ היה בו הארון וכפורת שהם ג"כ מבחינה זו כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שער הארת המוחין זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] פ"ח [פרק ח']

E este é o nível do “mundo oculto” (alma de'iskasya); por isso, havia nele a Arca e a cobertura, que também pertencem a esse nível, como está escrito em Etz Chaim, Shaar He'arat HaMochin de Zeir Anpin e Nukvá, capítulo 8.

וכן הנביאים הם נו"ה [נצח והוד] דאימא דוקא וכמ"ש בשער היחודים פ"א בשם התיקונים ומבינה נביאים ואינון נו"ה [נצח והוד] כו'

E igualmente os profetas são especificamente Nétsach e Hod de Imá, como está escrito em Shaar HaYichudim, capítulo 1, em nome dos Tikunim: “e de Biná, os profetas, e eles são Nétsach e Hod”, etc.

אבל בית שני חסר בחי' ה' עילאה ולא היה בו גילוי הה' דברים שהם מבחי' ה' עילאה מפני שהי' [שהיה] מבחי' ה' תתאה

Mas o Segundo Templo carecia do nível do hei superior, e nele não se revelavam as cinco coisas que pertencem ao nível do hei superior, pois ele estava no nível do hei inferior.

ולכן לא היה בו חירות כו' ולכן גזרו בו חכמים כמה גזרות וסייגים שלא תהיה יניקת החיצונים משא"כ בבית ראשון בבחי' עלמא דאתכסיא

Por isso, não havia nele liberdade etc.; e, por isso, os Sábios decretaram nele muitos decretos e salvaguardas, para que as forças externas não extraíssem sustento. Isso não ocorria no Primeiro Templo, que estava no nível do mundo oculto:

אין שם שליטה וממשלה לס"א [לסטרא אחרא] כלל ומפני זה גזרו גם גזרה זו בבית שני לדחות מ"ע [מצות עשה] של תורה שלפי שחסר בו בחי' ה' עילאה דבינה

ali, a sitra achra não tem controle nem domínio algum. E por essa razão também decretaram esse decreto no Segundo Templo, deixando de lado um mandamento positivo da Torá: porque lhe faltava o nível do hei superior de Biná,

אזי אין מקום מוכן לגילוי והתלבשות עונג עליון דחו"ב [דחכמה ובינה] דא"א שלמעלה מז"ת [מזי תחתונות] הנמשך ע"י השופר שאינו שורה ומתלבש

não havia então um lugar preparado para a revelação e o revestimento do deleite supremo de Chochmá e Biná de Arich Anpin, que está acima das sete inferiores [Sefirot] e é atraído por meio do shofar, que repousa e se reveste

אלא בבינה דאצי' כנ"ל שהוא בחי' הכלי לגילוי תענוג זה וכמשי"ל [וכמה שכתוב לעיל] באריכות ולכן בשבת שבלא"ה [שבלאו הכי] נמשך בחי' הארת התענוג מז"ת [מזי תחתונות] פטור משופר

somente na Biná de Atsilut, como mencionado acima, que é o recipiente para a revelação desse deleite, conforme explicado acima em detalhe. Portanto, no Shabat, quando de todo modo se atrai a irradiação do deleite das sete inferiores [Sefirot], fica-se isento do shofar,

כי תענוג העליון מזה דהיינו מחו"ב [מחכמה ובינה] דא"א הנמשך ע"י השופר לא הי' [היה] נמשך כ"כ [כל כך] בזמן בית שני.

pois o deleite supremo, isto é, aquele de Chochmá e Biná de Arich Anpin, atraído por meio do shofar, não era atraído em tão grande medida na época do Segundo Templo.

אכן זהו במדינה אבל במקדש עצמו היו תוקעין דכתיב וזה שער השמים ופסוק זה נאמר על בהמ"ק [בית המקדש] בפרט שנק' שער השמים פי' כמו השער

Contudo, isso se aplica às províncias; mas no próprio Templo tocavam [o shofar], pois está escrito: "e esta é a porta dos céus". Esse versículo foi dito especificamente a respeito do Templo Sagrado, que é chamado "a porta dos céus"; isto é, como uma porta,

שהוא מקום פתוח לכניסה ויציאה ובו עצמו היה יכול להיות גילוי בחי' בינה דאצילות וברכות בשה"ש [בשיר השירים] ס"פ כמגדל דוד פ"י מכוון לשבתך מכוון נגד שבתך זה בהמ"ק [בית המקדש] שלמעלה

que é um lugar aberto para entrar e sair; e nele próprio podia haver a revelação do nível de Biná de Atsilut. E no Midrash Rabbah sobre Shir Hashirim, no final da passagem “como a Torre de David”, explica-se “o lugar (machon) de Tua morada” como “alinhado (mechuvan) diante de Tua morada”: o Templo acima.

ולכן היו תוקעין בו גם בשבת אבל להמשיך גילוי בחי' בינה בכל הגבולין מבהמ"ק [מבית המקדש] זה לא היה יכולת כ"כ [כל כך] בבית שני

Portanto, tocavam o shofar nele também no Shabat. Mas não havia tanta possibilidade de fazer a revelação do nível de Biná se estender deste Templo Sagrado a todas as regiões circunvizinhas, como havia no Segundo Templo.

כמו בבית ראשון שעיקר יסודתו ושרשו היה בבחינת בינה דהיינו להמשיך בחי' בינה בכל הגבולין como no Primeiro Templo, cuja principal fundação e raiz estava no nível de Biná, isto é, fazer o nível de Biná se estender a todas as regiões circunvizinhas.

אבל בית שני לא היה יכולת להמשיך בינה אלא לגבי עצמו שהוא שער השמים ולא בכל הגבול ין. Mas, no Segundo Templo, não havia possibilidade de fazer Biná se estender senão no que dizia respeito a ele próprio, pois ele é o portão do céu, e não a todas as regiões circunvizinhas.

(ועיין בסש"ב [בספר של בינונים] פנ"ג [פרק נ"ג] ההפרש בין בית ראשון לבית שני שבבית ראשון היה נמשך ומאיר מבחי' האור המקננן ומאיר בעולם הבריאה שהוא מבחי' בינה דאצילות משא"כ בבית שני כו'

(E veja Sefer Shel Beinonim, capítulo 53, sobre a diferença entre o Primeiro Templo e o Segundo Templo: no Primeiro Templo, era atraída e brilhava [a luz] do nível da luz que nidifica e brilha no Mundo de Beriá, que provém do nível de Biná de Atsilut; o que não ocorria no Segundo Templo, etc.;

ע"ש וכמ"ש במ"א בד"ה ביאור למ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] פנ"ב נ"ג ועמ"ש סד"ה את שבתותי תשמרו גבי ומקדשי תיראו

veja lá. E como está escrito em outro lugar, no discurso que começa “Explicação do que está escrito em Sefer Shel Beinonim, capítulos 52 [e] 53”; e veja o que está escrito no final do discurso que começa “Guardareis Meus Shabatot”, a respeito de “e reverenciareis Meu Santuário”.

ועוד יובן זה ע"פ מ"ש במ"א ע"פ ועתה יגדל נא כח אד' כח היינו המילוי של שם הוי' כמ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] גבי כוונת אישר"מ [אמן יהא שמיה רבא מברך] וענין המילוי הוא להיות ההמשכה וההשפעה משם הוי"ה למטה זהו ע"י המילוי.

Isso também será compreendido à luz do que está escrito em outro lugar sobre o versículo “E agora, que o poder de Ado-nai se engrandeça”: “poder” (koach) é o milui (forma expandida) do Nome Havayá, como está escrito em Pri Etz Chaim a respeito da intenção de “Amém, que Seu grande Nome seja bendito”; e o sentido do milui é que a extensão e a influência do Nome Havayá para baixo se dão por meio do milui.

והרי פ"י כח כפשוטו הינו הכח שבהעלם שלמעלה מהגילוי. והוא בחי' סוכ"ע. והיינו שכדי להיות בחי' התפשטות והמשכה למטה זהו ע"י כח יותר עליון כמו וידבר שלשת אלפים משל דגבי שלמה כמ"ש בד"ה לך לך.

Ora, o sentido simples de “poder” é a força oculta que está acima da revelação, e esse é o nível da luz que circunda todos os mundos (sovev kol almin). Isto é: para que haja extensão e atração para baixo, isso ocorre por meio de um poder mais elevado, como no caso de Shelomô, sobre quem se diz: “e falou três mil parábolas”, conforme está escrito no discurso que começa “Vai-te”.

ולכן נקרא המילוי בשם כח. ועד"ז יובן כאן שכדי להיות ההתפשטות וההמשכה דבחי' בינה מבהמ"ק [מבית המקדש] בכל הגבולין זהו דוקא ע"י בית ראשון ה' עילאה כו'

Por isso, o milui é chamado “poder”. De modo semelhante, compreender-se-á aqui que a extensão e a atração do nível de Biná do Templo Sagrado a todas as regiões circunvizinhas se dão especificamente por meio do Primeiro Templo, o hei superior, etc.;

משא"כ בבית שני אף שבו עצמו היה יכול להיות גילוי בחי' בינה אבל להמשיך ממנו בכל הגבולין בחינה זו זה צ"ל ע"י בחי' גבוה יותר שלמעלה מהשתלשלות ועיין בסש"ב [בספר של בינונים] שם גבי ובבית שני כו'

Ao passo que, no Segundo Templo, embora nele próprio pudesse haver uma revelação do nível de Biná, para estender esse nível a partir dele a todas as regiões periféricas era necessário recorrer a um nível mais elevado, acima da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut). E veja Sefer Shel Beinonim, ali, a respeito de “e no Segundo Templo” etc.,

כדרך ההשתלשלות כו' ועוד דוגמא לזה ממ"ש במ"א גבי ענין ברכת הזימון שבשכיל ההמשכה להתחלקות לרבים צריך לעשות תחלה בחי' בריכה כו' כי כדי להשפיע לרבים צריך שיבוא האור בהארה גדולה כו' ע"ש.

“segundo a ordem da cadeia descendente dos mundos” etc. E outro exemplo disso se encontra no que está escrito em outro lugar a respeito da bênção do zimun: para que a influência se estenda e se divida entre muitos, é preciso primeiro formar uma “piscina” (berechá) etc., pois, para beneficiar muitos, a luz precisa vir com grande intensidade etc.; veja ali.

ועד"ז יובן כאן ההפרש בין בית ראשון לבית שני לענין הגבולין כו' וד"ל [ודי למבין] וכל זה הוא בשופר

E, seguindo essa mesma linha, será compreendida aqui a diferença entre o Primeiro Templo e o Segundo Templo quanto às regiões periféricas etc.; basta isso a quem entende.) Tudo isso se aplica ao shofar.

אבל כלולב בזמן בהמ"ק [בית המקדש] היו נוטלין גם בגבולין ביום ראשון של חג שחל בשבת והענין

Mas, no caso do lulav, na época do Templo Sagrado, eles o pegavam também nas regiões periféricas, no primeiro dia da Festa que coincidia com Shabat. A explicação é

כי לולב אותיות לו לב שהוא ענין המשכה מו"ק [מו' קצוות] דז"א אל הלב הוא כתר דנוק' [דנוקבא] שמתחיל מחזה דז"א

que lulav é composto pelas letras de lo lev (“um coração para ele”), o que corresponde à extensão das seis extremidades (vav ketzavot) de Zeir Anpin até o coração, que é o Kéter de Nukvá e começa a partir do peito de Zeir Anpin.

כמו עד"מ בגשמיות מקור התהוות הדבור הוא מן החזה שממנו יוצא הכל הלב דרך הקנה ונעשה קול ומתחלק אח"כ בכיטוי ה' מוצאות הפה להיות כ"ב אותיות אחה"ע מן הגרון כו'

Como, por exemplo, no plano físico, a fonte da qual a fala passa a existir é o peito, de onde o sopro do coração sai pela traqueia e se torna voz; depois, sua articulação se divide pelos cinco pontos de articulação da boca, formando as vinte e duas letras: alef, ches, hei, ayin, que vêm da garganta etc.

וכך הוא למעלה שבחי' דבור העליון הנק' בחי' נוק' [נוקבא] התחלת התהוותו הוא מחזה דז"א שהוא גילוי מדות עליונות דאצילות שבהם מקור הדבור ונקרא בשם כתר דנוק' [דנוקבא] וד"ל [ודי למבין].

E assim é no Alto: o nível da fala superna, chamado nível de Nukvá, começa a se formar a partir do peito de Zeir Anpin, que é a revelação dos atributos emocionais supernos (midot) de Atsilut, nos quais está a fonte da fala; e é chamado Kéter de Nukvá. Basta isso a quem entende.

21 והנה בחי' המשכה זו היא למטה הרבה במדרגה מהמשכה שע"י השופר הנ"ל כי גם השבת עצמו הוא יותר נעלה במדרגה מהמשכה זו

Ora, esta descida é muito inferior em nível à descida realizada por meio do shofar mencionado acima; pois até mesmo o próprio Shabat é superior, em nível, a esta descida,

כי שבת הוא גילוי מוחין דאבא כמ"ש כי קדש היא לכם והלולב הוא המשכה מז"א לנוק' [לנוקבא] pois o Shabat é a revelação dos mochin de Abá, como está escrito: "pois ela é santa para vocês"; e o lulav é uma descida de Zeir Anpin para Nukvá.

אלא שאעפ"כ [שאף על פי כן] צריכים להמשכה זו גם בשבת להיות שגילוי והמשכה זו שע"י הלולב היא מבחי' פנימית שהוא המשכת הדעת

Não obstante, esta descida também é necessária no Shabat, uma vez que esta revelação e descida realizada por meio do lulav provém do nível interior, que é a descida de Daat,

[ועיין בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער הלולב פ"ג [פרק ג'] בדרוש הר"ר [הרחמים רבים] יוסף מערבי ועמ"ש מענין הדעת שהוא בחי' הפנימית כביאור ע"פ מים רבים בפי' תולדות ובד"ה לא הביט און ביעקב בפי' בלק] כמ"ש במ"א

(E veja Pri Etz Chaim, Shaar HaLulav, cap. 3, no ensinamento de Rabi Yosef Maaravi; e veja o que está escrito a respeito de Daat ser o nível interior, na explicação sobre o versículo "Muitas águas", em Parashat Toldot, e no maamar que começa "Ele não viu iniquidade em Yaakov", em Parashat Balak), como é explicado em outro lugar.

אך עכ"פ [על כל פנים] מאחר שהמשכה זו היא למטה במדרגה היכולת היה אפי' [אפילו] בבית שני להמשיך בחינה זו אפילו גבולין כו'

Mas, em todo caso, visto que esta descida é inferior em nível, era possível realizar esta descida até mesmo no Segundo Templo, até mesmo [nas] regiões periféricas, etc.

(כי הרי המשכה זו היא מז"א לנוק' [לנוקבא] אשר היא בחי' ה' תתאה משא"כ השופר עיקרו ה' עילאה כנ"ל אלא שממנה מקבל הדבור כו'):

(Pois esta descida é de Zeir Anpin para Nukvá, que corresponde ao nível do hei inferior; ao passo que o shofar corresponde essencialmente ao hei superior, como mencionado acima, e é apenas a fala que recebe dele, etc.):

22 קיצור. ומ"מ בבית שני ה' תתאה לא היה אפשר להמשיך בגבולין מבחי' תענוג ההוא שע"י השופר מה שלמעלה מבחי' שבת כי המשכה זו בה' עילאה דוקא בית ראשון משא"כ כלולב.

Resumo: No entanto, no Segundo Templo, não era possível estender às regiões periféricas o nível da hei inferior, proveniente daquele deleite que vem por meio do shofar e está acima do nível de Shabat, pois essa extensão ocorre especificamente na hei superior, no Primeiro Templo — o que não se aplica ao lulav.

ובענין מה שהקשו עוד התוספות הא דגבי שופר התקין ריב"ז [רבן יוחנן בן זכאי] שיהיו תוקעין בכל מקום שיש בו ב"ד [בית דין] וכלולב לא אשתרי כלל יש לומר

Quanto ao que Tosafot perguntou ainda: a respeito do shofar, Rabban Yochanan ben Zakkai instituiu que ele fosse tocado em todo lugar onde houvesse um tribunal, ao passo que o lulav não foi permitido de modo algum; pode-se dizer

כי הענין של שרש בחי' הב"ד [הבית דין] הסמוכים עם ההמשכה שע"י השופר יש להם שייכות גדול זה לזה

que a questão da raiz dos tribunais de juízes ordenados e a extensão realizada por meio do shofar têm uma grande relação entre si.

כי שרש ההמשכה שע"י [שעתיק יומין] השופר למתק הדינים הוא מגבורה דעתיק שבמו"ס [שבמוחא סתימאה] וזהו עצמו שרש ומקור של הב"ד [הבית דין] סמוכין כמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] ר"פ תשא גבי דמתקדשת ע"פ ב"ד [בית דין] ע"ש

Pois a raiz da extensão realizada por meio do shofar, para adoçar os julgamentos, vem da Guevurá de Atik, que está na Mochá Stimaá (o cérebro oculto); e esta é também a própria raiz e fonte do tribunal de juízes ordenados, como escreve o Ramaz no início da Parashat [Ki] Tissá a respeito de [o mês] ser santificado pelo tribunal; veja ali.

אבל הלולב אין לו שייכות כ"כ [כל כך] לבחי' הב"ד [הבית דין] כי הוא המשכת החסדים וכנודע דבחינת ר"ה [ראש השנה] הוא ענין שמאלו תחת לראשי והוא יום הדין. אבל סוכות הוא בחינת וימינו תחבקני:

Mas o lulav não tem tanta relação com o tribunal, pois representa a extensão das chassadim (bondades); e, como se sabe, Rosh Hashaná corresponde a “Sua mão esquerda sob a minha cabeça”, sendo o Dia do Julgamento, ao passo que Sucot corresponde ao nível de “e Sua mão direita me abraça”.

LikuteiTorah.com
A PARASHÁ CHASSÍDICA

Sobre esta edição

Esta edição contém o texto hebraico e a tradução em português.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Nossa tradução em português, feita a partir da nossa tradução inglesa do hebraico, sem as notas da Kehot: CC BY 4.0.

Esta edição como um todo: CC BY-NC 4.0. Pode ser copiada, impressa e compartilhada livremente, citando a Kehot Publication Society e likuteitorah.com; não pode ser vendida. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

A tradução para o português foi feita a partir da edição em inglês de likuteitorah.com com ajuda de IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), com o hebraico ao lado para conferência; ainda não foi revisada por um editor humano. Confira com o hebraico tudo o que for importante.

O Rebe pediu que os maamarim da parashá da semana, a “Parashá chassídica”, sejam estudados durante essa semana, distribuídos pelos seus sete dias (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Por que estudá-la, e as brachot do Rebe: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Um projeto gratuito e sem fins comerciais; nada aqui é vendido. Sem afiliação com a Kehot, o Sefaria ou a Biblioteca de Lubavitch. © likuteitorah.com

De likuteitorah.com/pt/likutei-torah/rosh-hashanah/3/

DEDICADO EM HONRA DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

O pai do Rebe, Reb Levi Itzchak